

Nieuwe look, nieuwe sound

De AAX-serie staat alweer enkele tientallen jaren in de Sabian catalogus, maar vlak voor de coronacrisis kreeg de reeks een complete facelift. En het mag duidelijk zijn dat de situatie in de wereld de aankomst van deze bekkens bij de Slagwerkkranst testbank enigszins heeft vertraagd. Dat maakt ons echter bepaald niet minder nieuwsgierig.

tekst Dennis Boxem

De AAX kon je bij de introductie zien als Sabian's antwoord op Zildjian's A Custom. Maar waar die reeks in dertig jaar in basis feitelijk onveranderd is, zijn de Canadezen altijd blijven sleutelen aan de AAX. Niet alleen met nieuwe modellen, maar ook met kleine *tweaks* en aanpassingen. De huidige vernieuwingen kun je echter niet meer onder het kopje 'tweaks' wegmoffelen; er is sprake van een complete makeover. Voor deze hernieuwde kennismaking moeten we het vooralsnog doen met een klein setje, maar gezien op alle bekkens uit deze test het kenmerk 'medium' staat kunnen we veilig zeggen dat we een mooie gemiddeld verschil kunnen horen.

Het eerste wat opvalt aan de nieuwe AAX bekkens is dat ze er daadwerkelijk flink anders uitzien dan hun voorgangers. De ongeschoren cup is donkerder en vieziger dan voorheen, het blad heeft duidelijk meer hamer-afdrukken, de bekkens hebben een fijner scheerpatroon, en ook het profiel oogt net een fractie vlakker. Eigenlijk heb je te maken met een heel ander bekken. Nu is het natuurlijk zo dat dit per model in de serie kan verschillen, maar in het geval van de testset zijn de verschillen opvallend. Die bestaat uit een in de fabriek samengestelde set van 14" hihat, 21" Medium ride en 16" en 18" Thin crashes. Voor de vier traditioneel afgewerkte bekkens uit de testset betaal je samen net iets meer dan achthonderd euro. Wil je dezelfde set in een hoogglanzend gepolijste Brilliant finish dan ben je zo'n vijf tientjes meer kwijt.

De hihat en ride uit de set worden aangemerkt als 'medium', maar in feite heeft alleen de ride een gemiddeld gewicht. Zowel de hihat als de crashes zijn aan de dunne kant, en dat is helemaal niet vervelend, want dat zorgt ervoor dat de bekkens makkelijk open gaan en een redelijk beheersbaar volume hebben.

Druk

De hihat heeft een lekker lichte en heel muzikale sound. Op de top bespeeld is de klank kort en puntig. Je krijgt een beheersbare sticksound die lekker in het bandgeluid ligt. Op de rand bespeeld is de klank heel wat breder, en krijg je aanzienlijk meer *push*. Het is een klank die eerder duwt dan snijdt, maar hij geeft lekker veel druk in je grooves. De nieuwe AAX hihat heeft het heldere hoog van de originele AAX behouden, maar heeft er een wat zoetiger en warmer randje laag bij gekregen, terwijl de midden-frequenties iets meer naar achteren zijn gegaan. Een soort natuurlijke eq die het in de studio waarschijnlijk prima doet.

De 21" ride is een wat ingetogen bekken dat op het blad bespeeld nooit helemaal het achterste van z'n tong wil laten zien. Het bekken spreekt makkelijk aan, heeft een beheerste, mediumhoge sticksound en een prima klin-kende, glasheldere cup. Niets op aan te merken, behalve dan het vreemde gevoel dat dit bekken net niet het laatste stukje van zijn karakter wil laten zien. Toch voelt het bekken niet stug. Het heeft een levendige *wash*, laat zich op de rand ook redelijk crashen, maar net als je verwacht

dat je het met een donderend geraas kunt overspelen, weigert hij gas bij te geven. Vreemd... Dat maakt natuurlijk wel dat dit bekken in een band goed onder controle te houden is.

Extra duwtje

De nieuwe Thin crashes zijn een schot in de roos. De 16" en 18" zijn een prima setje dat keurig bij elkaar past. Beide bekkens hebben een fijne, wat zoetige en complexe crashklank met aan de ene kant voldoende hoog om te snijden en aan de andere kant een fijn randje laag dat net de scherpste kantjes van de *bite* af

haalt. De 16" gaat met de minste moeite vol open en laat zich het best omschrijven als 'vriendelijk explosief'; niet te luid, niet te donker, maar wel lekker fel en stevig. Het 18" exemplaar

drukt en smeert iets meer. De 18" crash heeft iets meer *boesj* en is behalve als stevig accent ook ideaal om eens stevig een rijtje achtsten of kwartnoten op door te meppen. Bij die felle patronen zorgt de redelijk vlotte decay dat

iedere klap de muziek net weer een extra duwtje geeft. Heerlijk. Sabian is niet over een nacht ijs is gegaan bij het opnieuw ontwerpen van de AAX. De bekkens uit de testset zijn wat minder scherp en iets vriendelijker dan hun voorgangers. Je zou bijna kunnen zeggen dat ze iets

dichter tegen de HH-serie aan zijn gekropen, maar dan wel zonder dat je aan hoog hoeft in te leveren en zonder dat de klank echt gruisig wordt. Het is met name in de midden- en lage frequenties waar 'm het verschil zit.

Kortom

De bekkens uit de testset doen qua naam hun inzetbaarheid na. In een niet te stevige poprock-band zijn ze op hun best. Daarbij moet worden gezegd dat de hihat

en de crashes waarschijnlijk ruimer in te zetten zijn dan de ride, omdat het karakter van die laatste net iets meer uitgesproken is. De sound van de AAX bekkens is in ieder geval weer helemaal up-to-date, want de bekkens laten lekker wat ruimte in het bandgeluid zonder dat je body of karakter mist. Het maakt nieuwsgierig naar de andere modellen in deze toch behoorlijk uitgebreide serie. ■

Importeursreactie: zie pagina 57

DE FEITEN

- machinaal gehamerde reeks van B20-bekkenbrons
- fijn scheerpatroon
- ongeschoren cup

testset

- 14" Medium hihat
- 21" Medium ride
- 16" Medium crash
- 18" Medium crash
- prijs: € 820,-

HET OORDEEL

+

- lekker reagerende bekkens
- vlekkeloze afwerking
- door updates duidelijk modernere sound

-

- Medium ride iets minder veelzijdig dan crashes en hihat

DE CONCURRENTIE

- Zildjian A Custom
- Meinl Pure Alloy
- Paiste Signature Series